

PRAKTYCZNE RADY JAK MOTYWOWAĆ I WSPIERAĆ DZIECI W NAUCZANIU POZA SZKOŁĄ

Jako rodzice znaleźliście się Państwo w niezwykle trudnym czasie. Wasze pociechy także. Zamiast zdobywać wiedzę w placówce, jaką jest szkoła/ przedszkole muszą pozostać w domu i bez obecności nauczyciela, rówieśników poradzić sobie z wieloma trudnościami, jakie niesie edukacja na odległość. Oto garść praktycznych rad, które pomogą wesprzeć i zmotywować Wasze dzieci w uczeniu się w czasie epidemii.

Ustal porządek dnia. Nauka to zadanie czasochłonne, które trzeba umiejętnie wpleść w plan dnia. To rodzice muszą dziecku zaproponować pewien porządek dnia, w którym jest miejsce na zabawę i na naukę. Dziecko nie może więc uczyć się, gdy jest zmęczone i śpiące ani bezpośrednio po obfitym posiłku. Niezbyt dobrym pomysłem jest także przystępowanie do nauki po czymś, co wywołało silne emocje.

Określ czas, który dziecko przeznaczy tylko na naukę. Podczas nauki warto robić przerwy i dobierać materiał tak, aby w **pierwszej kolejności** przerabiał **zadania, które wymagają** od dziecka **największego skupienia**.

Zapewnij odpowiednie warunki do nauki w domu - wydzielony kątek lub pokój, by dziecko mogło spokojnie pracować. Przestrzeń do pracy w domu powinna być uporządkowana, bez zbędnych przyborów na biurku oraz bodźców mogących odwracać uwagę. Należy zadbać także o odpowiednie oświetlenie w pomieszczeniu. Czas przeznaczony na naukę nie powinien być niczym zakłócany np. przez program w telewizji czy rozmowę, głośną muzykę, młodsze rodzeństwo.

Wdrażaj dziecko do systematyczności, pomagaj w pokonywaniu trudności, pomóż zrozumieć polecenie, zaplanuj etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udzielaj wskazówek.

Powtarzaj z dzieckiem utrwalone wiadomości.

Unikaj atmosfery napięcia, jeśli chcesz wspierać swoje dziecko w uczeniu się w pierwszej kolejności zadbaj o jego emocje.

Nie okazuj ciągłego niezadowolenia, stosuj pochwały. **Chwal** nie tylko za osiągnięcia ale także **za** włożony **wysiłek i starania**. Doceniaj wykonaną pracę, najmniejszy postęp dziecka.

Rozwijaj przekonanie, że **każdy jest w czymś dobry**, tylko musi znaleźć właściwą drogę i staraj się znaleźć mu drogę do odkrycia swojego potencjału, mocnych stron.

Ogranicz używanie języka wskazującego na władzę, np. „**musisz**”, „**powinieneś**”, zastąp go słowami: „chciałbym abyś”.

Rozmawiaj z dzieckiem o tym, czego się nauczyło. Zostań uczniem dziecka i pozwól, aby to ono nauczyło Cię czegoś nowego. To wzmocni jego pewność siebie.

Uważnie słuchaj, nie krytykuj - pamiętaj, że każdy ma prawo mieć swoje zdanie.

Nie porównuj dziecka do rodzeństwa, kolegów. Uświadom mu jego własne postępy.

Udzielaj informacji zwrotnych - koncentruj się na pozytywach.

Bądź konsekwentny w swoim postępowaniu.

Przekonaj dziecko, że lubisz się z nim uczyć. Bądź spokojny, radosny, baw się razem z dzieckiem podczas nauki.

Nie wykonuj zadań za dziecko, ucz samodzielności. Dawaj do zrozumienia, że nauka jest ważna - nie mów, że to strata czasu.

Pracując z dzieckiem **staraj się nie pouczać a wspierać. Szukaj jego mocnych stron.**

W przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia porażki - **nie zaprzeczaj jego uczuciom**, mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia (np. widzę, że jest ci smutno, jesteś zły z tego powodu, że...), zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły wydają się możliwe do zrealizowania.

Rozwijaj naturalną ciekawość dziecka. Zachęcaj do samodzielnego myślenia, eksperymentowania, kreatywności. Zadawaj pytania skłaniające do refleksji np. Co myślisz o tym, co przeczytałeś?”, „Gdzie możesz wykorzystać zdobyte informacje?”.

Doceniaj pytania i staraj się znaleźć na nie odpowiedzi. Nie przejmuj się, gdy czegoś nie wiesz. Szukając wspólnie odpowiedzi kształcisz w dziecku umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy.

Angażuj wszystkie zmysły dziecka: niech się uczy w ruchu, mówiąc, śpiewając, wykonując coś.

Nie wytykaj palcem błędów, chyba że dziecko o to poprosi. Staraj się naprowadzić na prawidłową odpowiedź, zadawaj pytania, ale nie podawaj gotowych rozwiązań – to odbiera satysfakcję z samodzielnego wykonania zadania.

Pozwól uczyć się na błędach. Niech dziecko nie boi się ich popełniać, to naturalny sposób uczenia się.

Graj z dzieckiem w wiele gier. Można dzięki nim nauczyć się liczyć, czytać, planować, przewidywać, myśleć logicznie. Naucz też korzystania z komputerowych programów, gier edukacyjnych.

Wykorzystuj sytuacje codzienne, czynności i zdarzenia do ćwiczenia różnych umiejętności np. czytania, liczenia, logicznego myślenia.

Nie odsyłaj dziecka do lekcji za karę, nauka będzie się wówczas kojarzyła z przykrością.

Spędzaj z dzieckiem jak najwięcej czasu i przytulaj najczęściej jak się da. Jeśli dziecko czuje, że ktoś je kocha i jest blisko, znacznie łatwiej jest mu się uczyć.

Psycholog
Anna Rańska